

Wychodzi w środy i w soboty. Abonament Orzędownika wynosi kwartalnie 3 zł., mies. 1 zł. z odnosh. do domu.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 8 groszy od wiersza mm. (5 cm.) Ogł. petyt. lub tabel. 12 gr

Nr 71

Gniezno, dnia 31-go sierpnia 1929 r.

Rok 78

OBWIESZCZENIE.

Zatwierdzenie p. Jana Czajkowskiego z Popowa Podl. z dnia 18. czerwca 1929 r. L. dz. 8826/29 VI. (Informator Urzędowy Nr. 53.) na zastępcę obszaru dworskiego Popowo-Podl. niniejszem odwołuję, ponieważ wymieniony wyprowadził się do innego powiatu.

Gniezno, dnia 26. sierpnia 1929 r.

Starosta powiatowy

S i a b y .

L. dz. 12533/29 VI.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w Porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 1. stycznia 1929 r.

o ruchu na liniach publicznych autobusów, służących do utrzymania publicznego komunikacji.

(Dz. Ust. Nr. 55 poz. 439).

Na podstawie art. 4. 5. i 28 ustawy z dnia 7. października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1. Za autobus, służący do publicznej komunikacji uważa się w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, pojazd mechaniczny, nie biegnący po szynach, poruszany przez umieszczony na nim silnik i używany do zarobkowego przewożenia, siedmiu lub więcej osób, nie licząc kierowcy.

§ 2. Do ruchu autobusów, służących do publicznej komunikacji, zwanych dalej „autobusami publicznymi”, stosują się prócz przepisów niniejszego rozporządzenia, niesprzeczne z niemi przepisy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27. stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 396), oraz szczegółowe przepisy o ruchu pojazdów mechanicznych, wydane na mocy § 54 powołanego rozporządzenia przez wojewódzkie władze administracji ogólnej.

§ 3. (1) W autobusach publicznych:

a) moc silnika musi być taka, aby przebiegi mogły się odbywać w ustanowionym czasie, nawet przy pełnym obciążeniu i niezadawalającym stanie dróg;

b) wszystkie koła muszą posiadać pneumatyczne obrycze gumowe;

c) na każdego podróżnego powinna przypadać szerokość i długość siedzenia przynajmniej po 0,45 m.,

d) miejsca stojące mogą być urządzone tylko na specjalnych pomostach i odpowiednio do tych miejsc winna się znajdować na pomostach stosowna liczba punktów oparcia (imadła);

e) miejsca dla kierowcy winno być zabezpieczone przeciw niepogodzie i powinno zapewniać kierowcy dokładną i wygodną obserwację drogi przed sobą i z boku oraz swobodę ruchu i wygodny dostęp do przyrządów kierowniczych i hamulcowych.

(2) W autobusach zamkniętych najmniejsza wysokość wnętrza w świetle winna wynosić przynajmniej 1,50 m., a ilość dzwiczek nie może być w żadnym wypadku mniejsza od dwóch, przyczem jedne z nich muszą być umieszczone w tylnej ścianie i posiadać szerokość przynajmniej 0,60 m. Ilość dzwiczek jak i ich rozmieszczenie muszą być takie, aby autobus mógł być z łatwością opróżniony.

(3) W autobusach przeznaczonych do przewozu bagażu, powinno być przewidziane odpowiednie na ten cel miejsce.

§ 4. (1) Każdy autobus publiczny musi być zaopatrzoney:

a) w miernik szybkości oraz przyrząd rejestrujący osiągnięte podczas jazdy szybkości, przerwy ruchu i czas przjazdu;

b) w dwa światła kierunku umieszczone po obu stronach odwrócenia i przysposobione do oświetlenia ich w nocy;

c) w boczne lustro, dające możność kierowcy widzenia drogi z tyłu za pojazdem;

d) w automatyczną wycieraczkę szyby przed kierowcą;

e) w alarmowe urządzenie, umożliwiające podróżnym w razie potrzeby natychmiastowego zatrzymania autobusu, danie sygnału kierowcy;

f) przynajmniej w jedną gaśnicę automatyczną, umieszczoną w dostępnym miejscu wewnątrz autobusu;

g) w apteczkę doraźnej pomocy przy okaleczeniach średniego stopnia;

h) w urządzenie wskazujące, że miejsce wolnych niema, gdy dopuszczalna liczba miejsc jest zajęta;

i) w dwa zapasowe koła należące ogumione;

j) w odpowiedni komplet narzędzi i części zapasowych, umożliwiających doraźną naprawę w drodze;

(2) Nadto autobusy zamknięte winny być wyposażone:

k) w odpowiednią ilość okien zabezpieczających dostateczny dopływ światła do autobusu, przyczem okna winny być zaopatrzone w firanki;

l) w urządzenia do należytego przewietrzania wnętrza;

m) w urządzenie zabezpieczające dostateczne oświetlenie wnętrza w nocy oraz ogrzewanie podczas chłodo, przyczem, o ile oświetlenia autobusu nie jest elektryczne, latarnie winny być umieszczone w taki sposób, aby spaliny ulatniały się nazwewnątrz.

§ 5. Każdy autobus publiczny winien niezależnie od napisów wymaganych postanowieniem § 10 rozporządzenia z dnia 27. stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych, posiadać na zewnątrz u góry od przodu zdaleka czytelny napis z nazwiskami krańcowych punktów obsługiwanej linii a nadto od zmierechu do świtu dodatkowo światło w kolorze niebieskim oraz napis wskazujący dopuszczalną ilość osób, umieszczony na wewnętrznej i zewnętrznej stronie dzwiczek. Poza tem wewnątrz winno być umieszczone, i zabezpieczone należyście obwieszczenie zawierające rozkład jazdy, taryfę i tekst § 14 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. (1) Autobusy Publiczne winny być utrzymywane w sprawności technicznej tak, aby nie wymagały postojów w drodze w celach naprawy, regulowania, uzupełnienia części itp. oraz utrzymywane w czystości i porządku - zarówno wewnątrz jak i zewnątrz.

(2) Wszelkie zmiany i uzupełnienia dokonywane na autobusach na żądanie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej będą wykonywane przez przedsiębiorstwo na jego koszt.

(3) Personel obsługi winien być przydzielany czysto oraz mieć stosowne odznaki, umożliwiające jego odróżnienie.

§ 7. Gdy to nie grozi bezpieczeństwu publicznemu, wojewódzka władza administracji ogólnej może w wyjątkowych wypadkach zezwolić na odstępstwa od poszczególnych wymagań, przewidzianych w §§ 3-5 włącznie niniejszego rozporządzenia, szczególnie, gdy zastosowaniu się do tych wymagań stoi na przeszkodzie konstrukcja autobusu, zapewniająca jednak w inny sposób bezpieczeństwo i porządek publiczny oraz wygodę podróżnych.

§ 8. (1) Przedsiębiorca zamierzający utrzymywać komunikację autobusami publicznymi, obowiązany jest niezależnie od obowiązku uzyskania dowodów rejestracyjnych, wymienionych w pkt. a) § 11 rozporządzenia z dnia 27. stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych oraz obowiązku doniesienia władzy przemysłowej o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu w myśl artykułu 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468), donieść wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, w obszarze której znajdują się będzie miejsce stałego postoju autobusów, o zamierzonym rozpoczęciu ruchu, co najmniej na 30 dni przedtem.

(2) W doniesieniu, oprócz nazwy i siedziby przedsiębiorstwa należy podać:

- imię, nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej za prowadzenie przedsiębiorstwa,
- linię, która ma być obsługiwana, ze wskazaniem miejsc postoju na przystankach i punktach krańcowych,
- ilość autobusów, jako też i ilość osób, które przedsiębiorca zamierza dopuścić w poszczególnych pojazdach, przyczem ilość ta, o ile już poprzednio uzyskano dowód rejestracyjny, nie może być większa aniżeli wskazana w tym dowodzie,
- szczegółowy rozkład jazdy,
- taryfy opłat za przejazd podróżnych i przewożących bagażu.

(3) Doniesienie takie może być skuteczne już w podaniu wymaganiem w myśl § 16 powołanego rozporządzenia o ruchu pojazdów mechanicznych, celem uzyskania dowodu rejestracyjnego. Władza obowiązana jest na żądanie przedsiębiorcy, wydać potwierdzenie skutecznego doniesienia.

§ 9. Przedsiębiorca obowiązany jest:

- przestrzegać, aby ruch i postoje autobusów odbywały się ściśle według zgłoszonego rozkładu jazdy, bez względu na ilość zajętych w autobusie miejsce a opłaty były pobierane nie wyższe niż w ogłoszonej taryfie;
- zawiadomić właściwą wojewódzką władzę administracji ogólnej na 14 dni naprzód o wszelkich zamierzonych zmianach miejsc postoju, rozkładu jazdy i taryfy oraz o zaniechaniu ruchu;
- zawiadomić niezwłocznie wymienioną wyżej władzę o każdym wstrzymaniu ruchu z przyczyn od przedsiębiorcy niezależnych i ogłosić o tem na miejscu postoju;
- wydać każdemu podróżnemu równocześnie z pobraniem opłaty za przejazd - bilet, zawierający numer, nazwę przedsiębiorstwa i jego adres, wysokość pobranej za jazdę opłaty, datę wydania biletu oraz

nazwy miejscowości, między którymi bilet jest ważny. Wrazie przyjęcia do przewozu bagażu za osobną opłatą należy nadto wydać podróżnemu kwit na bagaż.

§ 10. (1) Postój autobusów może odbywać się tylko w miejscach, wyznaczonych do tego celu przez właściwą powiatową władzę administracji ogólnej po porozumieniu się z odpowiednim zarządem drogowym. Przy wyborze takich miejsc należy mieć na uwadze bezpieczeństwo publiczności oraz swobodę ruchu na drogach publicznych.

(2) Miejsca postoju przedsiębiorca winien odpowiednio oznaczyć i w miejscach tych oraz po czekaniach wywiesić i utrzymywać w należyłym stanie obwieszczenia, w których będą podane: nazwa przedsiębiorstwa, rozkład jazdy, taryfa i tekst § 14 niniejszego rozporządzenia.

§ 11. (1) Nie wolno przyjmować do jazdy autobusom:

- większej liczby podróżnych, ponad przepisaną liczbę miejsc
 - osób w stanie nietrzeźwym, widocznie niechlujnych, lub mogących zabrudzić otoczenie;
 - osób z przedmiotami zagrażającymi niebezpieczeństwem, w szczególności zaś z bronią nabitą, materiałami wybuchowymi, łatwo zapalnymi, żrącymi lub zakaźnymi jak również z przedmiotami, które mogłyby być niedogodne lub przykre dla współpodróżnych;
 - zwierząt, o ile bez niedogodności dla pasażerów nie mogą być trzymane na kolanach lub umieszczone w inny nie przeszkadzający podróżnym sposób.
- Zakaz przyjmowania osób z bronią nabitą nie dotyczy osób, które winny mieć przy sobie taką broń z tytułu spełnianej w czasie przejazdu czynności służbowej.

(2) Miejsce obok kierowcy może być zajęte tylko przez obsługę autobusu, służbę policyjną, kowojenta poczty lub służbę drogową. Kierowca winien mieć w każdym razie zapewnioną zupełną swobodę ruchów przy kierowaniu.

§ 12. (1) Sygnał do podjęcia ruchu nie może być dany, dopóki wysiadający nie staną na ziemi, a wsiadający nie zajmą miejsca.

(2) Największa dopuszczalna szybkość ruchu autobusów nie może przekraczać 40 km. na godzinę, poza wypadkami, gdy przedsiębiorca uzyska specjalne zezwolenie Ministra Robót Publicznych na większą szybkość.

(3) Autobus zamknięty winien być podczas przebywania w nim podróżnych oświetlony wewnątrz w czasie od zniczechu do świtu.

§ 13. Przedsiębiorca winien czuwać nad tem, aby jego personel stosował się ściśle do postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 14. (1) Zabrania się podróżnym:

- wsiądać do autobusu gdy dopuszczalna ilość miejsc jest zajęta;
- zabierać do autobusu zwierzęta, o ile bez niedogodności dla podróżnych nie mogą być trzymane na kolanach lub umieszczone w inny nieprzeszkadzający podróżnym sposób;
- zajmować miejsce obok kierowcy oraz rozmawiać z kierowcą podczas jazdy;
- zajmować miejsce bez biletu na prawo przejazdu i odmawiać okazania biletu na żądanie kontroli;
- odmawiać zapłaty w wysokości oznaczonej na bilecie, zajmować miejsce w przedziale klasy wyższej niż oznaczona na bilecie lub jechać dalej niż opiewa bilet, bez wykupienia biletu dodatkowego;
- wsiądać w stanie nietrzeźwym, oczywistego niechlujstwa, lub w stanie mogącym zabrudzić otoczenie, zakłócać porządek, zanieczyszczać wnętrze autobusu i przeszkadzać obsłudze;
- śpiewać, zachowywać się nieprzyzwoicie słowem lub czynem;
- pałic tytoni wewnątrz autobusów zamkniętych;

zanieczyszczać lub psuć urządzenia autobusów;
otwierać okna bez zgody obsługi autobusu;
otwierać w czasie jazdy drzwi autobusu;
zabierać do autobusów przedmiotów, zagrażających niebezpieczeństwem, w szczególności zaś broni nabitej, materiałów wybuchowych, łatwo zapalnych, żrących lub zakaźnych, jak również przedmiotów, które mogłyby być niedogodne lub przykre dla współpodróżnych.

Zakaz zabierania do autobusu nabitej broni nie odnosi się do osób wymienionych wyżej w § 11 ust. 1. zdanie końcowe;

wsiadać do autobusu lub wsiadać przed zupełnym jego zatrzymaniem;

stać na stopniach i w miejscach do tego nieprzeznaczonych, dotykać urządzeń kierowniczych i hamulcowych;

wyrzucać z autobusu przedmioty mogące zranić, zabrudzić, lub przestraszyć publiczność;

wprowadzać w błąd obsługę autobusu, bądź to przez nasładowanie używanych sygnałów, bądź to przez fałszywe alarmy.

(2) Obsługa autobusu obowiązana jest ściśle przestrzegać stosowania się podróży do powyższych zakazów. Podróżnych nie stosujących się do zakazów wymienionych w punktach a, b, c, d, e, f, g, h, i, k, l, m i n, może obsługi usunąć z autobusu.

§ 15. Od orzeczeń i zarządzeń władz administracyjnych, wydanych na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia, służy odwołanie w myśl ogólnych przepisów o postępowaniu administracyjnym.

§ 16. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl postanowień artykułu IV. ustawy z dnia 7. października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18. poz. 151).

§ 17. (1) W razie stwierdzonego przekroczenia powyższej dopuszczalnej szybkości (§ 12 p. 2. niniejszego rozporządzenia) wojewódzka władza administracji ogólnej niezależnie od nałożenia przez powiatową władzę administracji ogólnej na kierowcę kary administracyjnej, winna odebrać mu pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, przeznaczonych do publicznego użytku na przeciąg czasu do 6 miesięcy a w razie trzykrotnego ukarania go za to przestępstwo, odebrać mu na stałe pozwolenie na prowadzenie wymienionych pojazdów mechanicznych.

(2) Wrazie powtarzającego się nie przestrzegania postanowień niniejszego rozporządzenia, wojewódzka władza administracji ogólnej może zabronić przedsiębiorcy utrzymywania publicznej komunikacji.

§ 18. Autobusy kursujące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i używane do utrzymywania publicznej komunikacji, winny być przystosowane do wymagań paragrafów 3 i 4 niniejszego rozporządzenia w ciągu roku, a do wymagań § 5 w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia. Przepis § 7 niniejszego rozporządzenia ma również do tych autobusów zastosowanie.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie miesiąc po jego ogłoszeniu.

Minister Robót Publicznych : Moraczewski
Minister Spraw Wewnętrznych : Sławoj Składkowski
Minister Spraw Wojskowych J. Piłsudski.

Podając powyższe rozporządzenie do wiadomości zaznaczam, że wchodzi w życie dnia 31. sierpnia 1929 r.
Gniezno, dnia 19. sierpnia 1929 r.

Starosta powiatowy
w z. R a h n .

L. dz. 12624/29 VI.

Obwieszczenie.

Pan Wojewoda Poznański zezwolił Konsystorzowi Ewang. w Poznaniu na zbieranie składek pieniężnych na cele biednych gmin ew. kościoła unijnego na obszarze Wojew. Poznańskiego w czasie od 1. września do 31. października 1929 r.

Zbierający składki winni być zaopatrzeni w pozwolenie p. Wojewody względnie uwierzytelniony odpis tegoż, w legitymacje osobiste z fotografią i upoważnienie powyższego Konsystorza Ewangelickiego w Poznaniu oraz w listy składkowe z stronami ponumerowanymi i poświadczonymi przez władze policyjne.

Gniezno, dnia 17. sierpnia 1929 r.

Starosta powiatowy
w z. (Rahn)

L. dz. 12072/29 VI.

Starostwo Powiatowe w Poznaniu
Referat spraw inwalidów wojennych

L. dz. 2429/29.

Przedmiot: Przyjęcie spraw inwal. woj. przez władze administracji ogólnej - godziny urzędowania lekarza ref. spraw inwalid. woj. - Komunikat.

K O M U N I K A T

Ku uwadze inwalidów wojennych.

Sprawy inwalidzkie przejęte przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej od władz wojskowych, a załatwiane dotychczas przez Powiatowe Komendy Uzupełnień Poznań - Miasto, Poznań - Powiat i Gniezno, należą obecnie do właściwości powiatowych władz administracji ogólnej, są zatem w I instancji załatwiane przez referat spraw inwalidów wojennych przy Starostwie Powiatowym w Poznaniu do którego pod tym względem przynależą powiaty: Poznań - Miasto Poznań - Powiat, Grodzisk, Wolsztyn, Nowy-Tomyśl, Gniezno, Września i Środa. W sprawach zaopatrzenia inwalidzkiego winny zatem osoby zamieszkałe w tych powiatach zwracać się pisemnie bezpośrednio do Starosty Powiatowego - referat spraw inwalidów wojennych w Poznaniu Wały Leszczyńskiego 10.

Przy referacie tym czynny jest również lekarz referatu spraw inwalidów wojennych, który urzęduje w Poznaniu Wały Kościuszki 3 pokój 13 w poniedziałki, wtorki, środy, czwartki i piątki od godz. 8-12. Zgłaszanie się osobiste inwalidów wojennych bezpośrednio u lekarza jest dozwolone jedynie w razie otrzymania odpowiedniego zezwolenia przez Starostę Powiatowego w Poznaniu. Inwalidzi nie posiadający takiego zezwolenia mogą się zgłaszać w wypadku potrzeby natychmiastowej opieki lekarskiej itp. do kierownika referatu spraw inwalidów wojennych w Starostwie Powiatowym w Poznaniu, Wały Leszczyńskiego 10, pokój 18, który po zbadaniu sprawy, kieruje zainteresowanych do lekarza spraw inwalidów wojennych.

Poznań, dnia 22. sierpnia 1929 r.

Starosta Powiatowy
w z. Zenkter,

Reperacje SAMOCHODÓW, TRAKTORÓW oraz wszelkich motorów spalinowych — szlifowanie cylindrów, wałów korbowych z 1/100 mm. dokładnością — wszelkie prace tokarskie, fryzarskie i cheblarskie — pod kierownictwem ściśle fachowych sił poleca

Fa Auto Tow. z ogr. por. Gniezno

biura 3 maja 57.

warsztaty Kilińskiego 4 tel. 248.

Reperacje traktorów i motorów wykonuje się również na miejscu postoju.

Stemple

wszelkiego rodzaju do starcza po cenach fabrycznych
M. Cegielski
Księgarnia Witkowo.

Licytacja przymusowa

W wtorek 3. 9. b. r. o godzinie 12,30 sprzedawać będą w POWIDZU

1 stół, 1 stolik, 4 krzesła 1 umywalkę z płytą marm., i lustrem, 2 nocne stoliki, 3 obrazy olejne, 1 fotel, 1 biurko z krzesłem i 1 ławkę najwięcej dającym za gotówkę.

Zbiórka kupców na rynku przed figurą.

Dziuria kom. sąd. w Witkowie.

Licytacja przymusowa

W wtorek 3. 9. b. r. o godzinie 1 w poł. sprzedawać będą w POWIDZU

1 centryfugę „Viking” 1 jałowkę 2 letnią 1 cielaka.

najwięcej dającym za gotówkę.

Zbiórka kupców na Rynku przed figurą.

Dziurla, kom. sąd. w Witkowie.

Wróciłem

JAN KOZŁOWSKI, DENTYSTA

Gniezno, ul. Mieczysława 5

przyjmuje od 8—12 i 2—5.

Leczenie, plombowanie, zęby sztuczne na kauczuku i złocie, korony i mostki złote — ekstrakcje za pomocą środków znieczulających.

Karty do gry

w wyborowych gatunkach nadeszły i poleca

M. Cegielski, Księgarnia Witkowo.

Telefon № 16.

Osiedliłem się w Witkowie

Roman Michałowski

ADWOKAT.

Biura moje mieszczą się u p. Roeslerowej, Zielony Rynek. Prywatne mieszkanie u p. Kobylińskiego ul. Poznańska.

OGŁOSZENIE.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że w myśl uchwały Rady Miejskiej odbywać się będą od tego dnia targi tygodniowe

targi tygodniowe

w środę i piątek każdego tygodnia.

Wobec tego wystawianie warzyw i produktów rolnych może się odbywać przez miejscową jak również okoliczną ludność bez ograniczenia w wyżej wymienione dni.

Panów Sołtysów uprasza się o ogłoszenie powyższego w poszczególnych gminach.

Witkowo, dnia 14 sierpnia 1929 r.

M A G I S T R A T
(Nowicki) w z. burmistrza.

Sprzedż okazyjna
motor benz. 5 k. m
2 kamienie 30 calow

do śrutownika.

Adres wskaże Wydawnictwo Informatora Urzęd. w Witkowie